

26 Απριλίου, 1996

(ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές)

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ,

Εφεσείων-Ενάγων,

v.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ,

Εφεσίβλητου-Εναγομένου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8877)

Ευρήματα Δικαστηρίου — Αξιοπιστία μαρτύρων — Εφετείο, δεν επεμβαίνει σε ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως προς την αξιοπιστία μαρτύρων εκτός αν δεν δικαιολογούνται από την ενάπιόν του μαρτυρία ή υπάρχει σφάλμα στην κρίση επί τούτων ή επί της αξιοπιστίας των μαρτύρων.

5

Ο εφεσείων - ενάγων καταχώρισε αγωγή εναντίον του εφεσίβλητου - εναγομένου αξιώνοντας £2.000, αποζημιώσεις για ζημιές που έπαθε όταν φύτεψε στο χωράφι του σπόρους από δύο πακέτα που αγόρασε από το κατάστημα του εφεσίβλητου - εναγομένου αφού ζήτησε σπόρους άνυδρου ανανά, αλλά στην πραγματικότητα ήταν και βλάστησαν σπόροι αγγουριάς.

10

Ο εφεσείων - ενάγων, ισχυρίστηκε ότι του παραδόθησαν σπόροι αγγουριάς αντί άνυδρου ανανά. Αντίθετα, ο εφεσίβλητος - εναγόμενος και η σύζυγός του έδωσαν μαρτυρία ότι υπέδειξαν στον εφεσείοντα - ενάγοντα σταντ στο οποίο υπήρχαν σπόροι, από όπου ο ίδιος επέλεξε αυτούς που ήθελε να αγοράσει.

15

Η απόφαση, εφεσιβλήθηκε από τον εφεσείοντα - ενάγοντα, ο οποίος εισηγήθηκε ότι τα ευρήματα του Δικαστηρίου ως προς την αξιοπιστία των μαρτύρων, ήταν λανθασμένα.

20

Αποφασίστηκε ότι:

25

(1) Δε χωρούσε επέμβαση στα ευρήματα του Δικαστηρίου ως προς την αξιοπιστία των μαρτύρων, διότι δικαιολογούνταν από τη

μαρτυρία και δεν υπήρχε σφάλμα στην κρίση του Δικαστηρίου επί τούτων ή επί της αξιοπιστίας των μαρτύρων.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Νικολάου κ.ά. ν. Γεωργίου (1993) I Α.Α.Δ. 938,

10

Καθηζιώτης ν. Manocas Transport Co. Ltd. (1993) I Α.Α.Δ. 954.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Α. Στυλιανίδου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1992 (Αρ. Αγωγής 1442/89) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του για αποζημιώσεις £2.000 λόγω παράβασης σύμβασης πώλησης σπόρων άνυδρου ανανά.

20

Ε. Κορακίδης, για τον Εφεσεύοντα.

Α. Δημητριάδης με Δ. Δημητριάδη, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Π. Αρτέμης, Δ.

30

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την έφεσή του ο εφεσεύων προσβάλλει την πρωτόδικη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του για αποζημιώσεις £2.000 για παράβαση σύμβασης πώλησης σπόρων άνυδρου ανανά.

35

Η εκδοχή του εφεσεύοντα-ενάγοντα, ο οποίος είναι γεωργός, ήταν ότι επισκέφθηκε το κατάστημα του εφεσίβλητου-εναγόμενου και ζήτησε όπως αγοράσει σπόρο άνυδρου ανανά για να φυτέψει στο χωράφι του. Ο εφεσίβλητος του παρέδωσε δύο σφραγισμένα πακέτα σπόρου, τα οποία πλήρωσε και ακολουθώντας τις οδηγίες φυτέψε στο χωράφι του. Όταν όμως βλάστησαν, αντιλήφθηκε ότι ήταν αγγουριές αντί ανανάδες. Λόγω του ότι οι αγγουριές δεν μπορούσαν να ευδοκιμήσουν άνυδρες, ο εφεσεύοντας ισχυρίστηκε με μαρτυρία, την οποία παρουσίασε στο Δικαστήριο, ότι υπέστη ζημιά £2.000 για έξοδα ετοιμασίας και καλλιέργειας του χωραφισού, έξοδα λιπασμάτων και σποράς, καθώς και απώλεια εισοδήματος από τους καρπούς

40

των ανανάδων που θα παράγονταν.

Η εκδοχή του εφεσίβλητου ήταν αντίθετη. Στη μαρτυρία του αυτός είχε αναφέρει ότι συνάντησε τον εφεσεϊοντα στην έξοδο του καταστήματός του κατά τη στιγμή που αναχωρούσε, ο οποίος και του ανέφερε ότι ήθελε να αγοράσει σπόρους άνυδρων ανανάδων. Ο εφεσίβλητος του είπε ότι οι σπόροι βρίσκονταν στο στάντ κοντά στην είσοδο και θα μπορούσε να πάρει απ'εκεί, το οποίο ο εφεσεϊοντας προφανώς έπραξε. Στη συνέχεια υπάρχει μαρτυρία της σύζυγου του εφεσίβλητου που βρισκόταν στο κατάστημα, σύμφωνα με την οποία ο εφεσεϊοντας της ανέφερε ότι επήρε ήδη δύο πακέτα σπόρου ανανάδων, των οποίων η τιμή ως αναγράφετο στο πακέτο ήταν £2,90 έκαστο. Η μάρτυς αυτή ανέφερε ότι δεν είδε τα πακέτα και απλώς εισέπραξε το ποσό των £5,80.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού ανέλυσε τη μαρτυρία απέρριψε την εκδοχή του εφεσεϊοντα και βρήκε ότι τα γεγονότα συνέβησαν όπως τα περιέγραψε ο εφεσίβλητος και η σύζυγός του. Παρόλον ότι απέρριψε την αγωγή, το Δικαστήριο προχώρησε για να εξετάσει το θέμα των αποζημιώσεων, καταλήγοντας και σε αυτό ότι δεν απεδείχθη η ζημιά που απαιτούσε ο εφεσεϊοντας και απεφάσισε ότι θα edικαιούτο μόνο σε £5,00 ονομαστικές αποζημιώσεις.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης ο εφεσεϊοντας καταχώρησε την παρούσα έφεση.

Ο πρώτος λόγος έφεσης αφορά τα ευρήματα του Δικαστή και ζητείται από το Εφετείο να τα ανατρέψει, γιατί λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχθηκε την εκδοχή του εφεσίβλητου, παρόλον ότι δεν edέχθη μέρος της μαρτυρίας του ως ερχόμενο σε αντίθεση με την υπεράσπισή του. Εκτός του ότι αυτός ο λόγος είναι γενικός και αόριστος, είναι προφανές ότι στην ουσία εκείνο που εννοούσε το Δικαστήριο στη σελ. 7 της απόφασής του είναι ότι οι σπόροι που επήρε ο εφεσεϊοντας δεν μπορούσε να ήταν σπόροι ανανά αφού όταν βλάστησαν φάνηκε ότι ήσαν αγγουριές.

Οι λόγοι για τους οποίους το Εφετείο επεμβαίνει σε ευρήματα γεγονότων και αξιοπιστία μαρτύρων είναι επαρκώς νομολογημένοι και καταλήγουν στο ότι το Εφετείο δεν επεμβαίνει, εκτός όπου προφανώς τα ευρήματα δεν δικαιολογούνται από τη μαρτυρία, ή όπου υπάρχει προφανές σφάλμα στη κρίση του Δικαστηρίου επί τούτων ή επί της αξιοπιστίας μαρτύρων. (Δέστε, *inter alia*, **Νικολάου κ.α ν. Γεωργίου** (1993) 1 Α.Α.Δ. 938 και **Καθηζιώτης ν. Manocas Transport Co. Ltd.** (1993) 1 Α.Α.Δ. 954. Στην παρούσα περίπτωση

βρίσκουμε ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος ή δικαιολογία που να μας επιτρέπει να επέμβουμε στα ευρήματα αυτά, καθόσο ήταν εντός των ορίων της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστηρίου να καταλήξει στα συμπεράσματα που κατέληξε.

5

Ο δεύτερος λόγος, στον οποίο βασίζει την έφεσή του ο εφεσείοντας, είναι ότι το Δικαστήριο παρέλειψε να κάμει ευρήματα επί των γεγονότων της διαφοράς των διαδίκων και συγκεκριμένα:

10

“(α) Ποιά η συμφωνία πώλησης;

(β) Τι ήταν το αντικείμενο της πώλησης;

(γ) Αν παρεδόθη στον ενάγοντα το αντικείμενο της πώλησης;

15

(δ) Ποιό ήταν το περιεχόμενο του κλειστού φακέλου που παρεδόθη στον ενάγοντα;”

Είναι φανερό από την κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί γιατί στην ουσία το Δικαστήριο έκαμε όλα αυτά τα ευρήματα. Η συμφωνία και το αντικείμενο της πώλησης, όπως βρήκε το Δικαστήριο, ήταν για πώληση σπόρων άνυδρου ανανά και υπό τις συνθήκες που αναφέραμε πιο πάνω, όπως τις βρήκε το Δικαστήριο, τελικά ο εφεσείοντας, προφανώς από δικό του λάθος, πήρε φακέλους που περιείχαν σπόρους αγγουριάς. Παρόλον ότι το θέμα δεν εγείρεται με τους λόγους έφεσης, εντούτοις το επιχείρημα του εφεσείοντα ότι το Δικαστήριο έπρεπε να βρει ότι τα πακέτα σπόρου που αγόρασε ο εφεσείοντας είχαν την επιγραφή “ANANAS”, ενώ περιείχαν σπόρους αγγουριάς, δεν μπορεί παρά να απορριφθεί γιατί δεν υπήρχε τέτοια μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου που να του επιτρέπει να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, μια και είχε απορρίψει την εκδοχή του εφεσείοντα.

35

Τέλος, ο συνήγορος του εφεσείοντα έκαμε αναφορά και στο Άρθρο 16 του Περί Πώλησεως Αγαθών Νόμου, Κεφ.267, που αφορά την καταλληλότητα αγαθών για το σκοπό που αγοράζονται, καθώς και την ποιότητά τους. Δεν μπορούμε όμως να δούμε πώς υπεισέρχεται το Άρθρο αυτό στην παρούσα περίπτωση, όπου ο αγοραστής ζήτησε ρητά συγκεκριμένα αγαθά και όπου περαιτέρω ο ίδιος προσωπικά επέλεξε και αγόρασε τα αγαθά αυτά απ’εκείνα που εκτίθονταν στο κατάστημα του εφεσίβλητου.

40

Ο τρίτος λόγος της έφεσης είναι γενικός και αόριστος και δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμο λόγο έφεσης.

Εν όψει της πιο πάνω κατάληξής μας δεν τίθεται θέμα εξέτασης αποζημιώσεων. Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του εφεσίοντα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα. 5